

NEMZETSÉGI TÁBLÁZAT

Kezdetben volt a Sikoly
Sikoly nemzé a Vért
Vér nemzé a Szemet
Szem nemzé a Félszt
Félsz nemzé a Szárnyat
Szárny nemzé a Csontot
Csont nemzé a Gránitot
Gránit nemzé az Ibolyát
Ibolya nemzé a Gitárt
Gitár nemzé a Verejtéket
Verejték nemzé Ádámot
Ádám nemzé Máriát
Mária nemzé az Istent
Isten nemzé a Semmit
Semmi nemzé a Sohát
A Soha Soha Soha

Nemzé a Varjút

S ez sikolt Vérért
Kukacért kéregért
Akármiért

Tollatlan remegő könyökök a fészek mocskában

EÖRSI ISTVÁN fordítása

ÖLÉS

Saját lába bénává ostorozta
Agya-boga átlötte fejét
Szeme lötte vakká szemét
Saját bordái leszögeznek
Tulajdon toroka
Megfosztotta a végső lélegzettől is
En-szívével kábává ütlegelve

Látja, hogy létét átjárja villogva egy álom
Ahogy saját vérébe fullad

Beleinek súlya a mélybe húzza

Kibocsájt egy bélüresítő sikolyt, kiszakadnak gyökerei
Az ősatom rétegeiből
Tátog s hagyja: kiáltása hasítsa át mintha messziről nézné

És a föld szemetébe törültetvén

Sikerült meghallania halkán s távolból – „Íme, a Fiú”

Aztán minden elfeketült

NAGY LÁSZLÓ fordítása

A VARJÚ ÚRVACSORÁZIK

„Nos”, szólta a Varjú, „Mivel kezdjük?”
Az Isten elcsigázva hortyogott Műve mellett.
„Miképpen?” szólta a Varjú, „Miképpen kezdjük?”
Hegyen ült a Varjú, az Isten vállán.
„Gyere”, szólta a Varjú, „Vitassuk meg a szituációt.”
Ámulva feküdt az Isten, nagy tetem.

A Varjú egy falatot kitépett és elnyelt.

„Fölfedi-e magát az emésztésnek e rejtjel
Felfoghatatlanul befogadva?”

(Ez volt az első élc.)

Igen, valóban, hirtelen erőre kapott.

Varjú, a misztériummagyarázó, görnyedt, titokzatos.

Félig-megvilágosult.

(Döbönt.)

EÖRSI ISTVÁN fordítása

De a Varjú csak nézett merőn.
Majd lépegetve
Megragadta petyhüdt bőrű nyakánál e lényt,
Kiloccsantotta belőle a poklot, és fel is falta.

GÖRGEY GÁBOR fordításai

MÁGIKUS VESZÉLYEK

A Varjú egy palotára gondolt —
A főgerenda összezúzta, csontjait megtalálták.

A Varjú gyors kocsira gondolt —
Ez kitepte gerincét, üres és fegyvertelen lett.

A Varjú a szél szabadságára gondolt —
És szeme elpárolgott, a szél a nyílt-agy fölött fütyült.

A Varjú a jutalomra gondolt —
S ez megfojtotta, romlatlanul vágták ki halott gyomrából.

A Varjú emlékezetes lágyságra és melegre gondolt —
Ez selyemmel szemkötőzte, vulkánba pallóhidazta.

A Varjú az értelemre gondolt —
Ez ráfordította a kulcsot, s ő rázta meddő rácsát.

A Varjú a természet bódulatára gondolt —
És füléből tölgyfa nőtt.

Csúcsán egy sereg fekete fiókája ült.
Elröpültek.

A Varjú
Nem moccan többé.

EÖRSI ISTVÁN fordítása

A VARJÚ DALA ÖNMAGÁRÓL

Amikor Isten kikovácsolta a Varjút
Megteremté az aranyat
Amikor Isten a Varjút a napon megsütötte
Megteremté a gyémántot
Amikor Isten a Varjút sulyok alatt kisajtolta
Megteremté a szeszt
Amikor Isten a Varjút darabokra tépte
Megteremté a pénzt
Amikor Isten a Varjút felnagyította
Megteremté a nappalt
Amikor Isten a Varjút fára függesztette
Megteremté a gyümölcsöt
Amikor Isten a Varjút földbe temette
Megteremté a férfit
Amikor Isten a Varjút csaknem kettéhasította
Megteremté a nőt
Amikor Isten így szólt: „Nyertél, Varjú”
Megteremté az Üdvözítőt.

Amikor Isten kétségbeesve eloldalgott
Kifente csőrét a Varjú s a két latornak nekilátott.

EÖRSI ISTVÁN fordítása

VARJÚ ÉS A TENGER

Megpróbálta, hogy a tengerrel nem törődik,
De az nagyobb volt a halálnál, ahogy az életnél is nagyobb.

Megpróbálta, hogy a tengerhez beszéljen,
De agya bezárult, s mint nyílt lángtól: szeme megrándult.

Megpróbálta a részvétet a tenger iránt,
De az lerázta, ahogy a halott dolgok leráznak.

Megpróbálta, hogy a tengert gyűlöli,
De rögtön suta és szikkadt nyuszi lett, ki szeles kőre fial.

Megpróbálta, hogy megmarad a világban, ahol a tenger,
De nem volt elég mély a tüdeje.